

TEDEN OTROKA PRI MAVRICAH

Ob 70-letnici Tedna otroka, s pomenljivim sloganom *Otrok-nepopisan list*, smo v skupini Mavrice pripravili nabor zanimivih dejavnosti, ki so pripomogle h temu, da smo skupaj »popisali« in obogatili list – otroka, ki hrepeni po novih izkušnjah in priložnostih, je radoživ, radoveden in v sebi nosi potencial.

V skupini se trenutno pogovarjamo o živalih in gozdnih plodovih, zato smo skupaj izdelali plakat in nanj prilepili sličice, ki so jih otroci prinesli od doma. Otroci so bili aktivni udeleženci, ki so bili vključeni v komunikacijske procese ne samo z odraslimi, pač pa tudi z ostalimi otroki. Otroke sva navajali in jih vzpodbujali k vljudni komunikaciji, kjer posameznik posluša govorečega in mu ne sega v besedo. Poleg tega so spoznavali tudi živa bitja in njihova okolja ter jih med seboj primerjali. Nenazadnje smo ob tem krepili skupno sodelovanje, ki je še kako pomembno – plakat je bil namreč delo nas vseh.

Ali nemara veste, kako sproščujoče je *ličkanje* koruze? Dandanašnji otroci tovrstne izkušnje ne poznajo več. Koruzo, ki smo jo nabrali na sprehodu, sva ponudili otrokom, ki so se pri njej zelo radi zadrževali in nestrpno čakali, kdaj bodo prišli na vrsto! Med drugim je to odlična vaja za razvijanje ročnih spretnosti.

Le-te pa smo krepili tudi z »gubanjem« kroglic iz *krep* papirja, ki smo jih prilepili na podlago. Nastale so čudovite gobe, ki so služile kot pogrinjek za slavnostno kosilo, ki se ob Tednu otroka skoraj že spodobi. Otroci so sodelovali pri pripravi prostora in miz, med samim hranjenjem pa smo se trudili, da je le-to potekalo v umirjenem

vzdušju, a še vedno družabno. Razvijali smo tudi kulturne navade prehranjevanja. Pripravljali smo zdrava nabodala iz jesenskega sadja. Otroci so poimenovali sadje, ki so ga nato nizali na lesene palčke in ob tem spoznavali zaporedja ter krepili ročne spretnosti pa tudi natančnost.

Pozabili nismo niti na ples in rajanje. Otroci so ob »disco« luči skupaj zaplesali ob otroški glasi. Plesali so bodisi posamično ali v skupinah ter ob tem krepili prijateljske vezi s sovrstniki. Predvsem pa so se zabavali ter spoznavali svoje telo – kaj vse zmore in zna.

Otroci so naju opomnili, da sta ne glede na vse, igra in gibanje njihovi primarni potrebi. Kako razveseljujoče je bilo opazovati njihovo zadovoljstvo, ko nas je proti koncu tedna končno pozdravilo sonce in smo lahko odšli v Vipavo na aktivni sprehod, kjer so se otroci lahko razgibali s tekom in vajami za razgibavanje. Najboljša pa je bila igra z naravnimi materiali, ki nam jih je narava dala v izobilju!

Ne pozabimo, da je v otrokovih najzgodnejših letih zelo pomembna naša vloga. Od nas odraslih je odvisno, kako in na kakšen način bomo »popisali« svojega otroka. Poskrbimo, da mu bomo omogočili čim več dragocenih izkušenj, a najbolj pomembno je to, da mu bomo dali ljubezen, toplino, varnost in priložnosti, preko katerih bo razvijal in utrjeval svoje potenciale in se razvijal v zadovoljno in srečno osebo.

Ivana Mikuž in Irena Kodre